

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10.08.1993, sp. zn. 4 To 561/93, ECLI:CZ:KSCB:1993:4.TO.561.1993.1

Číslo: 21/1994

Právní věta: Obhájcem písemně odůvodněná stížnost proti usnesení o vzetí do vazby je úkonem právní pomoci, za který náleží odměna ve výši jedné poloviny příslušného úkonu (§ 16 odst.2 písm.c,d),§ 16 odst.3 vyhl.č.270/1990 Sb.,ve znění pozdějších předpisů).

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 10.08.1993

Spisová značka: 4 To 561/93

Číslo rozhodnutí: 21

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Odměna obhájce

Předpisy: 270/1990 Sb. § 16 odst. 2 písm. c
§ 16 odst. 2 písm. d
§ 16 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č.21

Obhájcem písemně odůvodněná stížnost proti usnesení o vzetí do vazby je úkonem právní pomoci, za který náleží odměna ve výši jedné poloviny příslušného úkonu (§ 16 odst. 2 písm. c), d), § 16 odst. 3 vyhl. č. 270/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

(Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. 8.1993 sp. zn. [4 To 561/93](#))

Krajský soud v Českých Budějovicích, k stížnosti obhájce JUDr. M. V., částečně zrušil usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne

16. 6. 1993 sp. zn. 3 T 476/92 podle § 149 odst. 1 písm. a), odst. 3 tr. ř. a znovu rozhodl tak, že podle § 151 odst. 2, 3 tr. ř. stanovil JUDr. V. V. odměnu a náhradu hotových výdajů za zastupování odsouzeného J. Š. podle vyhl. č. 270/1990 Sb, ve znění vyhl. č. 573/1990 Sb. (dále jen advokátní tarif), v celkové výši 7170 Kč.

Z odůvodnění:

Okresní soud svým usnesením podle § 151 odst. 2, 3 tr. ř. a podle příslušných ustanovení

advokátního tarifu stanovil odměnu a náhradu hotových výdajů ustanoveným obhájcem odsouzeného J. Š. a to JUDr. V. V. v celkové výši 6970 Kč a JUDr. M. V. v celkové výši 1890 Kč. Toto usnesení v části týkající se JUDr. M. V. nabylo právní moci.

Jelikož JUDr. V. V. ukončil dnem 1. 4. 1993 výkon advokacie, ustanovil podle § 12 odst. 3 zákona o advokacii svým zástupcem JUDr. M. V. Ten z této pozice podal včas proti citovanému usnesení stížnost do části, která se týkala stanovení odměny a náhrady hotových výdajů právě JUDr. V. V. Vyslovil nesouhlas s tím, že mu byl krácen jeden z účtovaných úkonů o 200 Kč. Písemně odůvodněnou stížnost do usnesení o vzetí do vazby obžalovaného považuje za úkon, který je svou povahou a účelem nejbližší úkonu uvedeném v ustanovení § 16 odst. 2 písm. c) a písm. d) advokátního tarifu. Náležela mu proto odměna za polovinu úkonu, tedy částka 300 Kč. Postup Okresního soudu, který aplikoval ustanovení § 15 odst. 3 advokátního tarifu a přiznal mu pouze částku 100 Kč, považuje za nesprávný. Naposledy citované ustanovení sleduje přiznání odměny za obhajobu ve věcech, kde soud rozhodoval v neveřejném zasedání o rehabilitaci obviněného. V závěru podané stížnosti navrhl, aby JUDr. V. V. byla přiznána odměna v celé účtované výši.

Krajský soud přezkoumal napadené usnesení z hlediska ustanovení § 147 odst. 1 tr. ř. a dospěl k závěru, že stížnost je důvodná.

Napadené usnesení, v části týkající se přiznané odměny a náhrady hotových výdajů ustanovenému obhájci JUDr. V. V., je v podstatné části správné. Okresní soud tomuto obhájci přiznal odměnu a náhradu hotových výdajů v zásadě v souladu s advokátním tarifem, a podle toho, jak obhájce jednotlivé úkony účtoval. Krátil mu pouze úkon uvedený pod bodem 3, když za sepsání stížnosti proti usnesení o vzetí do vazby ze dne 8. 9. 1992 mu přiznal pouze částku 100 Kč namísto účtovaných 300 Kč. To odůvodnil tím, že jde o tak jednoduchý úkon, že podle § 16 odst. 3 advokátního tarifu je nutno aplikovat analogicky § 15 odst. 3 tarifu, za což patří odměna 100 Kč.

S takovým výkladem advokátního tarifu se Krajský soud nemohl ztotožnit. Naopak musel přisvědčit argumentům uvedeným v podané stížnosti, že obhájcem písemně odůvodněná stížnost proti usnesení o vzetí do vazby je takovým úkonem právní pomoci, který má podobu se sepsáním odvolání proti rozhodnutí, kdy nejde o rozhodnutí ve věci samé, případně se stížností, kdy se rozhoduje ve veřejném zasedání. Jde tedy o úkon, který je svou povahou a účelem nejbližší úkonům uvedeným v § 16 odst. 2 písm. c) a d) advokátního tarifu. Proto analogicky s ohledem na ustanovení § 16 odst. 3 advokátního tarifu náleží za takový úkon právní pomoci odměna ve výši jedné poloviny příslušného úkonu. Jestliže v dané věci za jeden úkon právní pomoci náleží odměna 600 Kč podle § 15 odst. 1 písm. c) advokátního tarifu, pak za jednu polovinu takového úkonu náleží obhájci částka 300 Kč.

Argumentace Okresního soudu, že stížnost proti usnesení o vzetí do vazby je jednoduchým úkonem, je naprosto nepřipadná, neboť advokátní tarif rozlišení mezi jednoduchostí a složitostí právního úkonu nezná, stejně jako nezná možnost diferenciaci podle kvality obhajoby, nehledě na to, že v konkrétní věci, třeba i stručná písemná stížnost mohla obsahovat daleko přesvědčivější argumenty, než stížnost obsáhlá a rozvláčná.